

Lily Small

Zvieratká z Kúzelného lesa

Láskavý
príbeh
pre najmenších

Králiček Belka

FRAGMENT

Zvieratká z Kúzelného lesa – Králiček Belka

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Lily Small

Zvieratká z Kúzelného lesa – Králiček Belka

Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Táto kniha patrí:

Zvončeková lúka

Púpavová čistinka

Srdce Kúzelného lesa

Hlohová húština

Vresový vrch

Západný kopec

Kryštalová jaskyňa

Zlatá pastvina

Mesačné jazierko

Rosný prameň

Medová čistinka

Morušovníky

Nora králikov z Kúzelného lesa

SLADKÝ
DOMOV

Lily Small

Zvieratká

z Kúzelného lesa

Králiček Belka

F FRAGMENT

*S mimoriadnym podakovanim venujem
Thei Bennettovej.*

Obsah

Prvá kapitola:	Rozprávajúci kvietok	8
Druhá kapitola:	Smutná lienka	24
Tretia kapitola:	Hľadajú sa bodky!	36
Štvrtá kapitola:	Snívanie	49
Piata kapitola:	Kúzelné muchotrávky	59
Šiesta kapitola:	Od Mesačného jazierka na Vresový vrch	73
Siedma kapitola:	Let'!	91

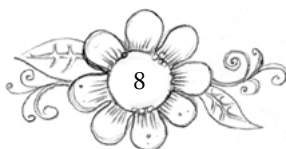

Prvá kapitola

Rozprávajúci kvietok

Do Kúzelného lesa zavítala jar. Slniečko pomaly stúpalo k jasnej modrej oblohe a pozeralo sa, ako kvetinové púčiky vyrážajú zo zeme. Slnce sa hrejivo usmialo a natiahlo svoje lúče k zemi, aby pomohlo kvietkom predať sa cez hlinu.

Vysoko medzi stromami sa niečo
striebristo zalesklo. Bolo to malé králičie
dievčatko. Malo hebký striebristosivý
kožuštek, nachové oči, ktoré sa blýskali
ako diamanty... a dve zlaté vílie
krídelká. Patrilo k okvetným králikom –
k jedným z vílich zvieratiek, ktoré žili
v Kúzelnom lese. Volalo sa Belka.
Poletovalo medzi stromami a spievalo
si pesničku o svojej práci. Chystalo sa
otvárať púčiky krásnych jarných kvetov.

*„Sviet' mi, sviet' mi, slniečko,
pomôž mi len máličko.*

*Zábavu dnes budem mať,
púčik na kvet premieňať...“*

Vtom Belka ucítila, ako jej niečo steká po kožušku. Začínalo pršať! Kvapky hlasno plieskali na listoch. Belka sa usmiala, voda ju poštekčila na ňufáčiku. Dážď mala rovnako rada ako slniečko – pomáha predsa rásť kvetom!

Belka zavrtela ružovým zamatovým ňufáčikom. Lístie a hlina a mladé rastlinky v daždi nádherne voňali. Všetko bolo zelené a svieže.

Keď dokončím svoju prácu, Kúzelný les

bude ešte krajší! pomyslela si. Zamávala krídlami a od radosti spravila premet.

Už čoskoro sa všade rozžiaria nádherné kvety!

Dážď ustal rovnako rýchlo, ako prišiel, a o chvíľku už opäť svietilo slniečko.

„Nemám času nazvyš,“ povedala si Belka. „Musím sa poponáhľať na Zvončekovú lúku. Sú tam stovky zvončekov, ktoré čakajú iba na to, kedy ich otvorím.“

Rozletela sa pomedzi stromy a pokračovala vo svojej pesničke:

„Počkaj, počkaj, milý púčik,

už mám k tebe iba krôčik.

Budeš kvetom nádherným,

žltým, modrým, červeným...“

„Ahoj, Belka!“

Keď Belka začula svojej meno, otočila sa. Zbadala, že za ňou letí pavučinková mačička Lili. Krídelká sa jej len tak leskli.

Lili bola Belkina najlepšia kamarátka. Jej kožúšok mal rovnakú belostnú farbu ako hmla, ktorá sa krčila medzi stromami, a zdobili ho nádherné fliačiky podobné kúskom čokolády.

Lili priletela bližšie a obe kamarátky sa na pozdrav dotkli ňufáčikmi.

„Nemôžem sa zastavovať, ponáhľam sa na Zvončekovú lúku,“ vysvetlila Belka priateľke. Potom si všimla v jej labke malý košíček upletený z kvetinových stoniek. „Dnes máš košík poriadne naložený, Lili.“

„Je až po okraj plný kvapôčok rosy,“ odpovedala Lili pyšne.

Pavučinkové mačičky mali rovnako ako okvetné králiky dôležitú prácu v Kúzelnom lese. Každé ráno zbierali

kvapky rosy a rozvešiali ich na pavučinky, aby sa dlhé vlákna pekne trblietali na slniečku.

Vtom Belka nastražila ušká. Začula akési bzučanie.

Bzzzzz... Bzzzzz...

„Čo to bolo?“ spýtala sa a rozhliadala sa na všetky strany.

„Pozri sa!“ vykrikla Lili.

Belka sa pozrela na miesto, kam ukazovala Lili. V slnečných lúčoch sa tam blýskal oblak maličkých krídel. Blížil sa k nim veľký roj hmyzu.

Do Belkinho ňufáčika narazil malý modrý chrobáčik.

„Ojoj, prepáč!“ zahvízdal a letel ďalej.

„Počkať, kam to letíte?“ zavolala za ním Lili.

